

že s naším osudem se naše lásky mění.
Vždyť je to otázka nerozřešená dosud,
zda osud mění lásku, nebo láska osud.
K svrženým vůdcům přátelé se točí zády,
když chudák povýší, má ihned přátel řady.
Do jisté míry tedy osud lásce vládne:
vždyť má dost přátel ten, kdo nemá strasti žádné;
kdo v nouzi požádá o pomoc proradníka,
musí počítat s tím, že nepřítel mu vzniká.
Abych však dokončil své věty trudné:
osud a naše vůle jsou tak protichůdné,
že vždycky hatí to, co v úmyslu jsme měli.
Náš není výsledek, náš je jen záměr smělý.
Mysli, že neuzavřeš manželství už jiné –
ale až zemřu, ať i úmysl tvůj zhyne.

DIVADELNÍ KRÁLOVNA:

Plod země, světlo nebe nechci mít!
Den ani noc mi nedej slast ni klid!
Svou víru v zoufalství chci vidět proměnit se!
Ať skončím v žaláři či jako poustevnice!
Ať vždycky protiklad mým přáním letí vstříc,
s tužbami srazí se, až nezbude z nich nic!
Ať zde i na věčnosti peklo mám,
jestli se, jednou vdova, znovu vdám!

HAMLET:

Co ale když teď svou přísahu poruší!

DIVADELNÍ KRÁL:

Přetěžká přísaha. – Teď mě nech chvíli být:
duch se mi temní, rád bych zkusil obelstít
den spánkem.

DIVADELNÍ KRÁLOVNA:

Kéž tvá mysl klidně může spát
a mezi nás nevstoupí nikdy nesoulad!

HAMLET:

Madam, jak se vám líbí ta hra?

KRÁLOVNA:

Ta dáma příliš proklamuje, mám ten dojem.

HAMLET:

Zato dodrží své slovo.

KRÁL:

Slyšel jste, o čem ta hra je? Není snad v ní něco ris-
kantního?

HAMLET:

Ne, vůbec nic, dělají to jenom pro zábavu, vraždí je-
dem pro zábavu, naprosto žádné riziko.

KRÁL:

Jak se ta hra jmenuje?

HAMLET:

„Past na myši“. Proč? Metafora. Ta hra je napsaná
podle vraždy spáchané ve Vídni. Vévoda se jmenuje
Gonzago, jeho manželka Baptista. Hned to budete
vidět: vlastně je to cynické drámo, ale co na tom?
Vaše Výsost, a my, co máme čisté svědomí, nás se to
netýká. Ať se ozve potrefená husa, po nás nikdo ka-
menem nehodil. (*Vstoupí herec jako Lucianus.*) Tohle je
králův synovec, nějaký Lucianus.

OFELIE:

Vy jste učiněný chór, Výsosti.

HAMLET:

Já bych mohl vysvětlit, co děláte s vaším milencem,
jen kdybych viděl na mazlení pimprlat.

OFELIE:

Jste tvrdý, Výsosti, jste tvrdý.

HAMLET:

Však byste se nahekala, než bych změkl.

OFELIE:

Čím lepší, tím horší.